

Agència
per a la Qualitat
del Sistema Universitari
a Catalunya

Butlletí d'Informació sobre la Qualitat Universitària

Octubre / Novembre / Desembre 2000

Número 6

Cap a un model més racional d'avaluació de la qualitat

La introducció de sistemes de qualitat ha estat, des de fa anys, una preocupació constant de les universitats catalanes. Cada universitat s'ha dotat d'un marc propi per desenvolupar el seu pla de qualitat i impregnar tota l'organització d'una cultura i un sistema per avançar cap a la millora de les seves unitats.

En aquest marc, el procés d'avaluació institucional ha esdevingut una eina oportuna i eficaç per a la creació d'un estat d'opinió favorable per al desenvolupament de la qualitat, ha mobilitzat i sensibilitzat un col·lectiu important de persones i ha ajudat a avançar en la transparència i el rendiment de comptes de les unitats avaluades, amb la publicació dels informes d'avaluació per part de les Universitats i de l'Agència.

Ara, quan està a punt de concloure's el primer cicle del procés d'avaluació institucional a la majoria de les universitats, es fa necessari obrir un debat per revisar i renovar el model d'avaluació que ens permeti seguir avançant en la línia encetada.

L'estratègia de futur hauria de passar per mantenir aquests processos d'avaluació que subministren informació sistemàtica i periòdica de les diferents activitats de la universitat, però, a la vegada, fent un pas més qualitatiu i avançar cap a la generació d'un nou model de treball més racional i sistematitzat, basat en el seguiment d'indicadors de les activitats de docència, recerca i gestió, que identifiqui els aspectes claus a avaluar, que es programi amb una periodicitat lligada als cicles de millora previstos en els diferents plans d'actuació estratègica de les unitats i de les universitats, que incorpori expertesa externa internacional, que ens acosti cada cop més a les demandes socials i que fomenti l'intercanvi d'experiències amb els millors referents existents arreu del mateix camp temàtic.

Aquesta renovació ens ha de permetre consolidar i millorar el model d'avaluació institucional que ens ha d'orientar a totes les universitats públiques cap al futur amb força per guanyar en credibilitat i legitimitació.

Jaume Pagès i Fita

Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya

Sumari

Q L'ISO 9002 i la certificació de l'Agència
Pàgina 2

Q Una conversa amb Jaume Casademont i Perafita, president del Consell Social de la UdG: «L'avaluació externa hauria de tenir més en compte els diversos estaments socials que reben titulats»
Pàgina 3

Q Una proposta per a millorar el procés d'avaluació de la gestió i la recerca
Pàgines 4 i 5

Q Elements de retòrica aplicada al discurs jurídic
Pàgina 6

Q L'Oponió del lector: Qualitat i incentius.
Pàgina 7

Consell de Direcció: Antoni Serra i Ramoneda, Gemma Rauret i Dalmau, Joan Bravo i Pijoan, Antoni Caparrós i Benedito, Carles Solà i Ferrando, Jaume Pagès i Fita, Enric Argullol i Murgadas, Josep M. Nadal i Farreras, Jaume Porta i Casanellas, Lluís Arola i Ferrer, Pere Fontana i Garcia, Pere Miró i Plans, Miquel Roca i Junyent, Joan Guitart i Agell, Jaume Casademont i Perafita, Josep M. Pujol i Gorné, Josep M. Freixes i Cavallé, Josep Grifoll i Guasch, Antoni Giró i Roca, David Serrat i Congost.

Consell de Redacció: Gemma Rauret i Dalmau, Joan Bravo i Pijoan, Sebastián Rodríguez Espinar, Josep M. Vilalta Verdú, David Segarra Mediavilla, Martí Estruch i Axmacher.

Redacció i Disseny: Bàrbara González Sans

Edita: Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya. Av. de la Catedral, 6-8, 2n. 08002 Barcelona

Certificació de l'Agència: ISO 9002

Ara fa poc més d'un any es va iniciar, a l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, el procés d'implantació d'un sistema d'assegurament de la qualitat basat en la norma UNE-EN-ISO 9002. En aquest procés es poden diferenciar tres grans fases: la primera, la més essencial i important, va ser la fase de planificació; la segona, que comparativament va ser la més llarga, va ser la de redacció i implantació i, la darrera fase, va ser la de revisió del sistema i certificació.

La planificació, com ja s'ha comentat, va ser l'etapa més important de tot el procés. La podem definir com la fase de presa de decisions, ja que és on es van establir els principis i criteris per a l'elaboració del sistema, es van identificar els processos de l'Agència a normativitzar, es va donar formació específica al personal en el sistema a implantar -i en sistemes d'assegurament de la qualitat en general-, i es va planificar i temporalitzar els processos posteriors.

La fase de redacció i implantació la podem considerar com la de desenvolupament del sistema i, si bé va ser la més llarga de les tres, va resultar la més sistemàtica i constant, ja que s'havia planificat completament en la fase anterior; en ella es va iniciar el procés de reflexió, d'anàlisi i de discussió dels processos de treball prèviament identificats i, posteriorment, es van elaborar i implantar els procediments normalitzats de treball.

Finalment, el procés es va tancar amb la de revisió i certificació, que és on s'ha fet el seguiment oportú sobre el correcte desenvolupament

i funcionament del sistema implantat. A més a més, en aquesta darrera etapa es van iniciar els tràmits oportuns per a començar el procés de certificació -en aquest cas, en la norma ISO 9002.

Després d'un any i mig de dedicació intensiva, el projecte ha conclòs satisfactòriament, aquest mes de juny, amb la corresponent certificació. És, doncs, un bon moment per a compartir una reflexió sobre les implicacions que ha comportat la implantació de la norma ISO 9002 a l'Agència.

Abans, però, s'ha de destacar que les característiques intrínseques de l'Agència -una organització petita i de recent creació, amb una figura jurídica flexible, amb personal jove i motivat i amb una clara sensibilització, des de la direcció fins a la resta del personal, vers la qualitat-han permès desenvolupar, amb relativa facilitat, un sistema d'assegurament de la qualitat molt adaptat a les pròpies necessitats i poc burocràtic. Cal reconèixer, doncs, el paper i l'esforç de cadascuna de les persones de l'Agència que han contribuït a crear i a implantar el sistema.

Si s'analitza el procés, una de les implicacions positives més importants que cal ressaltar a l'Agència, en la implantació de la norma ISO, ha estat la introducció de la cultura d'assegurament i millora de la qualitat. A partir de la norma, es va generar una reflexió conjunta sobre la manera de procedir que buscava la millora i les evidències que permetessin garantir la seva efectivitat. Aquest procés de reflexió crítica s'ha incorporat com a una eina útil de treball dins l'Agència de tal

manera que, periòdicament i a través del Comitè de Qualitat, es garanteix que tots els processos estiguin immersos en la millora contínua i, per tant, es trobin permanentment actualitzats.

La implantació de la norma ha comportat l'estandardització dels processos de treball, els quals s'han elaborat d'acord amb els objectius intrínsecs de l'Agència -que es contemplan en els seus Estatuts- i amb els principis propis -recollits en el Codi Ètic. Es desprenen de l'elaboració de procediments normalitzats de treball tres conseqüències fonamentals: la primera és que han esdevingut uns instruments útils de treball, ja que sistematitzen les accions a emprendre en cada cas; la segona és que han permès una optimització dels recursos humans, econòmics i materials i la darrera és que els podem considerar la base a partir de la qual es pot garantir i donar credibilitat i confiança, tant a nivell intern com extern, en les actuacions que es realitzen.

Finalment, és important destacar que, amb la certificació per la norma UNE-EN-ISO 9002, l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya ha volgut, d'una banda, evidenciar el seu compromís amb la qualitat i, de l'altre, fer un pas endavant en la consolidació i la garantia de la qualitat del servei que presta a l'administració, al sistema universitari català i a la societat en general.

Maria Giné
Agència per a la Qualitat

Una conversa amb:

Jaume Casademont i Perafita

President del Consell Social de la
Universitat de Girona

“L’avaluació externa hauria de tenir més en compte els diversos estaments socials que reben titulats”

Jaume Casademont i Perafita ha estat un dels impulsors de la Universitat de Girona des dels seus inicis, primer com a president del Consell Econòmic i, ara, presidint el Consell Social. Des

d'aquest càrrec es preocupa especialment de fomentar la participació de la societat en la universitat i dona suport a les tasques dels plans d'avaluació de la qualitat.

AQ.- ¿De quins mecanismes disposa el Consell Social per transmetre als acadèmics les demandes de la societat?

J. Casademont.- Cal tenir en compte la pròpia composició del Consell, ja que 7 dels 25 membres que el componen són acadèmics i estan constantment en contacte amb els representants de la societat. Existeixen, a més, comissions de la pròpia universitat en les quals hi ha integrats membres del Consell, representants dels interessos socials que, bàsicament, participen en l'elaboració i revisió dels plans d'estudi.

En el si del Consell, s'ha creat una Comissió Assessora amb representants de tots els col·legis professionals i acadèmics.

Finalment, també es duen a terme sessions plenàries de debat de temes universitaris a les quals s'hi convida a tots els acadèmics de la UdG. Un altre sistema de transmissió és la pàgina web del Consell.

AQ.- ¿Com es valora des del Consell Social el procés d'avaluació que s'està duent a terme a les universitats catalanes?

J. Casademont.- És convenient que els programes d'avaluació tinguin continuïtat, així com que es

prenguin mesures a cada universitat per garantir la implantació de les millores proposades en els informes finals d'avaluació.

Pensem que l'avaluació externa s'hauria d'ampliar, a més de la participació d'acadèmics, a la dels representants de **d i f e r e n t s** estaments socials

que són els que reben els titulats. És important conèixer el seu parer sobre la qualitat de la preparació que reben els estudiants.

AQ.- ¿Quin programa preveu el Consell Social per a l'aplicació de millores a partir dels resultats de les avaluacions?

J. Casademont.- Promou i finança un estudi sobre l'impacte de les dues titulacions avaluades en el teixit social i econòmic més proper, que es pugui tenir en compte de cara als plans d'estudi. També promou i finança la contractació d'una persona encarregada de fer el seguiment de

Jaume Casademont impulsa la participació social a la UdG

la implantació de les accions de millora.

AQ.- ¿Quin impacte creu que tindrà per a les universitats, i especialment per la UdG la implantació del Districte Únic?

J. Casademont.- El Claustre de la Universitat de Girona davant la implantació del *Distrito Único* ja va manifestar la seva preocupació per les conseqüències negatives que la seva aplicació pot comportar, agreujant alguns dels problemes fonamentals del nostre sistema universitari. El Consell Social reafirma aquesta opinió.

Una proposta per a millorar el procés d'avaluació de la gestió i la recerca

L'experiència acumulada en els darrers anys en l'avaluació de les universitats posa de manifest la necessitat d'avançar en la racionalització i millora del procés d'avaluació institucional. En aquest sentit, aquest equip va rebre la petició de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya d'analitzar la guia que serveix de suport a l'avaluació institucional i proposar canvis en la lògica de la racionalitat del procés.

Aquesta indicació es va traduir inicialment en una revisió documental de l'estat de la qüestió arreu d'Europa, dissecant i inventariant sistemàticament els diferents enfocaments, la seva lògica bàsica, els àmbits, els continguts, les estructures i les preguntes d'avaluació a diferents nivells de concreció, per tal de, després, i un cop analitzat punt per punt tot el procés, procedir a tractar de redefinir els continguts de l'avaluació de la docència i recerca i fer-ne una categorització per nivells.

Finalment, la nostra intervenció ha quedat concretada en les dues accions següents:

1. Reestructurar el model segons la lògica del procés, més que no pas en funció de la lògica dels components d'aquest procés.
2. Proporcionar una eina que faciliti l'ordenació, seqüenciació i sistematització de la informació

recollida per tal d'arribar a l'emissió de judicis i a la formulació de les corresponents propostes de millora.

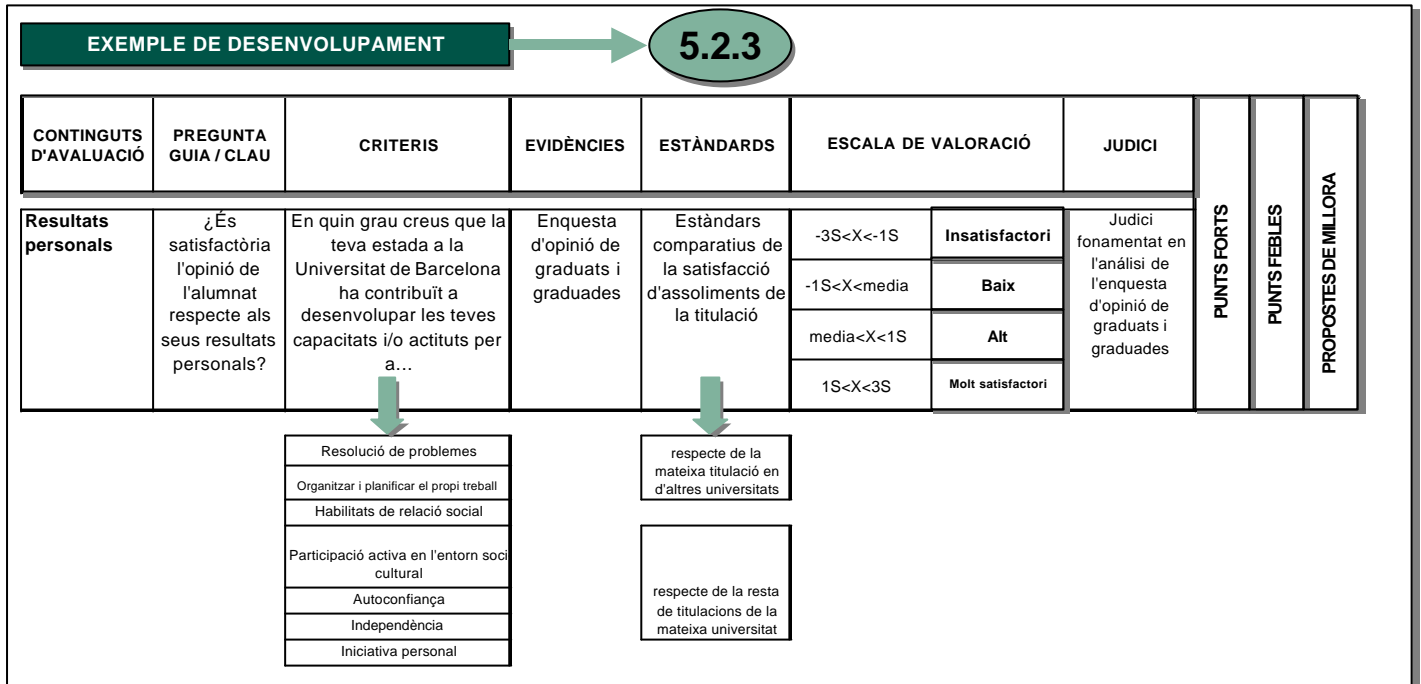
La lògica del procés versus la lògica dels components

Cal esmentar que no es tractava tant d'una proposta de canvi del

model, com d'un redreçament de l'enfocament del model existent amb la intenció de respondre a la petició de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya, sense perdre precisió o, fins i tot, augmentant-la, si fos possible.

El model proposat reordena

Avaluació institucional de la qualitat universitària		
CONTINGUTS D'AVALUACIÓ - ÀMBITS CLAU		
	AVALUACIÓ DE LA DOCÈNCIA	AVALUACIÓ DE LA RECERCA
Context	1. POSICIÓ ESTRATÈGICA DE LA TITULACIÓ EN EL SEU CONTEXT	1. POSICIÓ ESTRATÈGICA DE LA UNITAT (departament-àrea de coneixement)
	1.1. La titulació respecte al context intern (general de la universitat)	1.1. En relació al context d'oportunitats internes
	1.2. La titulació respecte al context extern	1.2. En relació al context d'oportunitats externes
		1.3. En relació a les aportacions (transferència) en el context pròxim
		1.4. En relació a la posició de la unitat en el context acadèmic de la CA o l'Estat
Entrada	2. CAPACITAT DEL SISTEMA	2. POTÈNCIA DE LA UNITAT
	2.1. Polítiques de capaciació i desenvolupament docent	2.1. Qualitat dels recursos humans del Departament
	2.2. Polítiques de captació i desenvolupament de l'alumnat	2.2. Qualitat de les instal·lacions i infraestructures de recerca
	2.3. Qualitat del professorat	2.3. Qualitat dels recursos documentals per a la recerca
	2.4. Qualitat de l'alumnat	2.4. Recol·tament institucional en la gestió de la recerca
	2.5. Recursos materials i instal·lacions	
	2.6. Relacions externes	
Procés	3. EL CURRÍCULUM	3. EL PROGRAMA - PLA DE RECERCA DE LA UNITAT
	3.1. El perfil de formació	3.1. Explicitació de les línies i objectius de recerca
	3.2. Objectius generals	Pertinància/adequació del pla en relació a:
	3.3. El programa	3.2. Nivell d'implicació-participació del conjunt del Departament
		3.3. Mecanismes d'informació-difusió de l'activitat de recerca departamental
Producte	4. EL DESENVOLUPAMENT DE LA DOCÈNCIA	4. L'ACTIVITAT DE RECERCA
	4.1. Organització educativa	4.1. Volum d'activitat, prenent en consideració l'evolució de l'activitat en el quinquenni
	4.2. Metodologia docent	4.2. Relació entre l'activitat docent i la recerca
	4.3. Acció tutorial	
	4.4. Activitat curriculars complementàries	
Producte	5. COMPROVACIÓ DELS ASSOLIMENTS (OUTCOMES) I DE LES POLÍTIQUES I ESTRATÈGIES PER FER-NE L'AVALUACIÓ	5. ELS RESULTATS DE LA RECERCA
	5.1. Estratègies d'avaluació d'assoliments	5.1. Productivitat de la Recerca
	5.2. Resultats	5.2. Nivell de concentració en grups-persones
		5.3. Qualitat de la productivitat: Distribució per nivells de Qualitat
		5.4. Impacte en el context pròxim
		5.5. Relació Oportunitats-Potencialitat-Activitat-Resultats

independentment els continguts clau de la docència i la recerca en cinc grans àmbits avaluatius:

I. Posició estratègica de la titulació en el context. Anàlisi de les condicions (límits o avantatges) de la situació inicial del context social, econòmic, polític i acadèmic en què es troba la titulació a avaluar.

II. Capacitat i potència de la unitat avaluada. En aquest apartat, es fa una valoració de les polítiques, els recursos i la qualitat amb què la institució "entra en joc" a l'hora de desenvolupar la seva tasca, tant des del punt de vista docent com de la recerca.

III. El tercer i quart àmbits agrupen els factors que faciliten els processos de docència i recerca. D'una banda, el currículum i el desplegament de la tasca docent i, de l'altra, el pla i l'activitat de recerca.

IV. Finalment, el darrer apartat

s'orienta a la comprovació dels resultats i les conseqüències de l'acció universitària, tant pel que fa a la docència com a la recerca.

La figura il·lustra la nova estructura general dels diferents àmbits avaluatius de la docència i de la recerca distribuïts atenent a la perspectiva explicada en els paràgrafs anteriors:

La tècnica analítica, de judici i de propostes de millora

La segona proposta que presentem consisteix en una nova estructura d'ordenació, seqüenciació i sistematització de la informació de tal manera que faciliti l'emissió de judicis i la formulació de propostes de millora als membres dels diferents comitès d'avaluació.

L'estructura de la guia conduirà la lògica d'actuació dels avaluadors mitjançant una seqüència que va des de la formulació de la pregunta guia

a la construcció dels judicis valoratius. Per tal d'aconseguir-ho, pautarà l'itinerari suggerint els criteris, les evidències i els estàndards considerats com més adients.

La figura exemplifica l'estructura proposada.

Tal com s'observa, es tracta d'una proposta que indica el passos que l'equip avaluador ha de seguir a cadascun dels moments avaluatius, per tal de facilitar-li la automatització, tot respectant la correcció tècnica.

J. Casanova
JC. Hernando
J. Mateo
S. Rodríguez
A. Sans

Universitat de Barcelona

Els estudiants de Dret de la UAB aprenen la teoria i la pràctica de parlar en públic

Elements de retòrica aplicada al discurs jurídic

Els darrers anys, la Retòrica torna a ocupar el lloc predominant i propi que correspon, no ja a la tradició culta, sinó a la societat de la comunicació. Les rutines que sotmeten la vida jurídica i política van deixar córrer durant un temps la idea que l'art de la paraula –la retòrica– estava mancada d'utilitat. “L'aplicació de les lleis és automàtica i els documents escrits responen a patrons rutinaris que cal omplir i els ordinadors proveeixen la maqueta” o “els grups polítics atenen les ordres del portaveu i és igual el que digui ningú”, són alguns dels tòpics que han pogut fer trontollar equivocadament l'interès dels joves per l'ofici d'orador.

Tanmateix, l'actualitat demostra el contrari: els líders guanyen l'atenció del públic amb les seves paraules i el nou gran ofici és el que s'anomena amb el neologisme: “comunicador”, que es dona no només dintre el món del periodisme, sinó en totes les especialitats. La retòrica és, a hores d'ara, un estri indispensable per aquells professionals que vulguin destacar en el camp de la política, de la comunicació i del dret.

La matèria que s'imparteix a la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona té per objecte conferir als estudiants, la capacitat de comunicar correctament les actuacions pròpies de la seva especialitat. Els advocats han de tenir en les paraules el seu estri principal de treball. La matèria es concentra

en furnir les tècniques de creació i d'interpretació del discurs parlat i escrit en les seves diverses manifestacions, des de les més senzilla documentació rutinària fins l'exposició pública del pensament de tota mena.

Mentre l'advocat pretengui defensar un punt de vista o atacar-ne un altre, lloar o censurar les accions de les persones i la seva pertinença en dret, demostrar la veritat o treure vels de la mentida, la retòrica serà un coneixement i una experiència indispensable.

No es tracta de presentar la història de la retòrica, ni com els mètodes clàssics han estat tramesos, sinó d'observar les tècniques vigents –un esquelet bàsic, pragmàtic i amb gran capacitat d'adaptació–, en el discurs actual, extreure normes pràctiques i exercir-les fins assolir la rutina creativa de la paraula. D'altra banda, la selecció del programa ha estat feta en funció d'un seguit de coneixements ben concrets i senzills, però de pervivència i utilitat reconeguda, amb un percentatge molt alt de pràctiques continuades.

En conclusió, aquesta assignatura ha estat configurada com a elements de teoria i pràctica de retòrica aplicada a la comprensió crítica i a la construcció de textos discursius professionals –oralment i per escrit– jurídics i, eventualment, polítics, amb referències als elements retòrics que influeixen en altres gèneres com ara la informació.

Parlar en públic

Aquesta ha estat una assignatura molt gratificant per a docents i també per als estudiants. Al estar plantejada de manera primordialment pràctica i poder-se dur a terme amb un nombre adequat d'estudiants, ha fet que la majoria dels alumnes hi hagin participat des del primer dia de classe. El programa els ha permès de conèixer la

Q

L'actualitat demostra que els líders guanyen l'atenció del públic amb les seves paraules i el nou gran ofici és el de «comunicador»

U

construcció d'una xerrada i les habilitats més importants per a fer-la interessant al públic assistent. També han pogut conèixer i practicar estratègies per reduir la por a parlar en públic.

L'avaluació ha estat també molt pràctica. Ha consistit en una exposició oral sobre un tema: la presentació d'un informe amb els passos que havien seguit per la seva preparació. El nivell, tant de les exposicions com dels treballs, ha estat excel·lent.

Maria Ysàs
Vicedegana Facultat de Dret
UAB

Qualitat i incentius

Un sistema universitari (la definició també és aplicable a una universitat, un pla d'estudis o una assignatura) és de qualitat quan els estudiants poden utilitzar el seu treball de la manera més eficient, és a dir, quan el sistema no permet que es malbaratin recursos humans valuosos: el temps i el talent dels estudiants. Aquesta definició que proposo té un caire empresarial, ja que està centrada en els usuaris, els estudiants, de la mateixa manera que les empreses d'èxit se centren en els clients.

Minimitzar el malbaratament de recursos dels estudiants no és només una qüestió de justícia, és, alhora, una qüestió de supervivència per a la universitat actual, ja que la tecnologia permetrà, si no ho permet ja, una extraordinària democratització de l'accés als coneixements i a la informació, fent, en definitiva, que els universitaris perdem el monopoli de la formació superior.

De l'artesanía a la qualitat industrial

La universitat està actualment immersa en el que podem anomenar "paradigma de la docència". El sistema institucional d'incentius respon a aquest paradigma: hi ha incentius a la investigació i a la docència. La combinació d'ambdós permet que la docència estigui actualitzada quant a continguts (resultat dels incentius a la investigació) i quant a metodologies docents (resultat dels incentius docents). Suposarem, amb una certa benevolència, que el sistema actual compleix el seu objectiu. La característica crucial d'aquest sistema és que està format per incentius

individuals que tenen com a objectiu garantir que el professorat faci bé individualment el seu treball. Per tant, és un sistema que garanteix un cert nivell de qualitat, però, i això és important, de qualitat artesana.

L'aprenentatge dels estudiants, en canvi, no només exigeix artesans, sinó coordinació, és a dir, qualitat industrial. Centrar-se en la coordinació, en l'artesanía individual al servei d'objectius comuns, és canviar cap al "paradigma de l'aprenentatge": promoure la qualitat de l'aprenentatge dels estudiants (no només la docència); així com que els estudiants utilitzin els seus recursos materials i humans -temps i talent- de la manera més eficient possible.

Avaluació de titulacions i incentius

Lamentablement, no tenim un sistema d'incentius institucionals que empenyin a transitar des de la qualitat artesana a la industrial. El sistema universitari actual suposa, implícitament, que per aconseguir un resultat col·lectiu, com ara l'aprenentatge significatiu dels estudiants, n'hi ha prou d'incentivar el treball individual del professorat. Podríem dir que el sistema actual proporciona condicions necessàries però no suficients. Cal centrar-se en els incentius col·lectius.

Malgrat que el disseny d'incentius col·lectius és sempre difícil, suggereixo que considerem, com a hipòtesi de treball, un sistema de recompenses personals semblant a l'actual, però en connexió amb l'avaluació d'una tasca col·lectiva com és el cas d'una titulació. Aquest sistema incentivaria el professorat a fer un treball coordinat de qualitat pel que fa als aprenentatges, i crearia un escenari que permetria l'ús eficient dels recursos dels estudiants.

Un cop establert l'esquema gene-

ral podem pensar en diversos graus d'aplicació del sistema. Posem-nos en un cas extrem i analitzem els resultats previstos: suposem que existeix un organisme que classifica les titulacions segons criteris de qualitat, en què la remuneració del professorat està en part vinculada al lloc que ocupa la titulació en aquesta classificació. Aquest sistema d'incentius seria un poderós mecanisme per afavorir l'eficiència col·lectiva, ja que forçaria canvis organitzatius interns a les universitats, fomentaria la pressió dels estudiants per obtenir un servei de qualitat i forçaria les universitats a competir per atraure el professorat que consideressin més adient. Vull destacar explícitament que tot això podria dur-se a terme pràcticament sense canvis legals i mantenint el caràcter públic del servei universitari.

Un punt crític d'un sistema d'incentivació com el que proposo és, sens dubte, l'elecció i la valoració dels atributs que descriuen la qualitat d'una titulació. Però si les dificultats no ens aturen, als universitaris, quan hem d'afrontar problemes i experiments complexos, tampoc no ho haurien de fer davant la determinació de les variables de la qualitat universitària.

Posar en pràctica mecanismes d'incentivació com el descrit, seria una manera de fer sortir a l'agenda del professorat universitari una major preocupació per l'aprenentatge significatiu dels seus estudiants, i també de concretar les bones intencions que manifestem tots el que creiem que a la societat actual encara hi ha lloc per als serveis públics.

Santiago Guerrero Boned
Responsable del PSIDU-UAB

L'Agència acull un seminari de l'enqa sobre els resultats de les avaluacions

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya està organitzant, conjuntament amb la xarxa europea d'agències de qualitat (enqa), el *Consejo de Universidades* i la *Unidad para la Calidad de las Universidades Andaluzas* unes jornades de treball que tindran lloc els dies 17 i 18 de novembre a Barcelona.

Durant aquestes jornades es debatrà sobre l'ús que se'n pot fer dels resultats del procés d'avaluació. Concretament, els debats se centraran en tres grans temàtiques: les bones pràctiques, la transparència i el seguiment.

Pla de Qualitat de la informació quantitativa

Durant el seminari de Sitges, la Comissió per a l'elaboració del Pla de Qualitat de la informació quantitativa, constituïda el més de març, ha presentat una proposta de nous indicadors per incorporar-los a l'informe de l'Agència a partir del 2001.

Benchmarkinga empresarials

S'ha constituït una comissió de treball que prepara un marc de referència per a l'ensenyament d'empresarials.

Breus

Informes transversals

Durant el trimestre abril/juny s'han presentat els informes transversals de les titulacions de:

Enginyeria Industrial. Especialitat Química Industrial, a càrrec del Dr. Ángel Irabien Gulías de la *Universidad de Cantabria*.

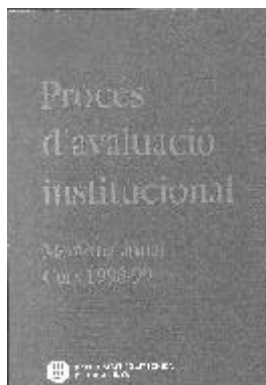
Enginyeria Tècnica Industrial. Especialitat Mecànica, a càrrec del Dr. Emilio Bautista de la *Universidad Politécnica de Madrid*.

Dret (UB, UAB, UPF, UdG, UdL i URV), a càrrec del Dr. José Antonio Cobacho, degà de la Facultat de Dret de la *Universidad de Murcia*.

EINES DE QUALITAT

Procés d'avaluació institucional Memòria anual Curs 1998-1999

Universitat Politècnica de Catalunya

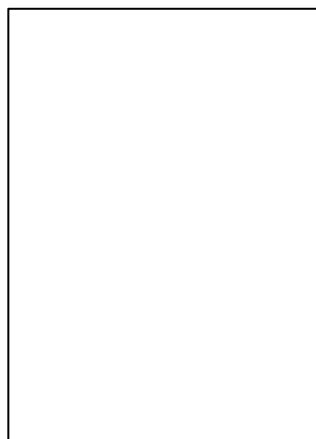

Durant el curs 1998-1999 a la Universitat Politècnica de Catalunya nou centres (dotze titulacions i vuit departaments)

han participat en el procés d'avaluació institucional impulsat per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari a Catalunya.

En aquesta memòria es recull els informes finals de cada unitat, elaborats a partir de la síntesi feta entre l'informe d'autoavaluació i l'informe extern. A més, es presenta una valoració global del procés on s'inclou una breu referència metodològica del programa d'avaluació institucional i la seva adaptació a la UPC, una valoració del procés fruit d'un exercici d'avaluació amb les unitats implicades i un resum de les propostes de millora més significatives extretes a partir de les mesures proposades per les unitats.

The European Network for Quality Assurance Newsletter

Aquest butlletí és el primer d'una sèrie que editarà la *European Network for Quality Assurance in Higher Education (enqa)* per tal de difondre informació, experiències, bones

pràctiques i tots aquells nous desenvolupaments que es duiguin a terme en el camp de l'avaluació i l'assegurament de la qualitat en l'educació superior. Seguint el caràcter marcadament participatiu de la web de la *enqa*, aquest butlletí està obert a la participació d'aquelles persones implicades en els processos de qualitat en l'educació superior, ja siguin membres d'Agències o acadèmics.

Per a més informació, dirigir-se a:

Secretariat

Po Box 20, 00501 Helsinki
Finland
Tel.: 358 9 7748 8418
Fax: 358 9 7748 8415
E-mail: enqa@minedu.fi